

Mythologia, Venise, 1567 - X [127-128] : De Cycloibus

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[133-134\] : De Cycloibus](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IX

[Mythologia, Venise, 1567 - IX, 08 : De Cycloibus](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[133-134\] : Des Cyclopes](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[133-134\] : Des Cyclopes](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [127-128] : De Cycloibus, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 17/09/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/1063>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 305v°-306r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Cyclopes](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

pus. Is enim vino facile vixsus fuit, qui omnem Deorum immortalium potentiam antea minime formidauerat.

De Lycaene.

SIC igitur multis rationibus ad probitatem & ad humanitatem erga hospites antiqui nos adhoreabantur, quod etiam fecerunt per fabulam Lycaonis. Nam ut hospitum praesentia vnumque mque ad humanitatem incitaret. Deos etiam fixerunt ad homines in hospitium aliquando accessisse; atque ingentibus suppliciis Deorum consilio illi affecti memorantur, qui crudelitate in hospites vbi fuissent & illiq; rursus honorifica & utilissima premia reportarunt, qui per humani & benigni aduersus hospites extitissent.

De Ganymede.

GANYMEDEM fuisse a Ioue amatum omnes antiqui consentiunt, at cur fabulosè dicatur in caelum asportatus, nemo probabilem rationem explicauit, ex iis omnibus scriptoribus, quorum monumenta ad statem nostram peruenierunt. Ego sane significare voluisse antiquos per hanc fabulam crediderim, virum prudentem, & qui recto consilio polleat, proxime ad Deorum immortalium naturam accedere. Nam vel nomen ipsum Ganymedis significat, virum consilio præstantem, quem ob eximiam prudentiam Deus ad se rapit, cum stulti neque sibi, neque ceteris quidem hominibus sit utiles. Dicitus est Ganymedes pulcherrimus, quod anima prudentis hominis nullis prope sordibus humanis sit contaminata; quæ cum talis existat, facile ad Iouem rapitur.

De Harmonia & Cadmo.

ENIM VERO ut cunctis hominibus fieret manifestum quod necessaria est prudentia in rebus omnibus, ea fixerunt antiqui, quæ de Cadmo fabulati sunt. Is enim Mineru[m] consilio serpentem ad fontem Dirce occidit, & dentes seminauit, latronem scilicet cum sociis; quia maxime rerum omnium necessaria est prudentia imperatoris in rebus militaribus, quæ tamen omnis inanis est, nisi Dei optimi auxilium illi accesserit. at vero Harmonia Iouis & Electrae filia dicitur, quod illam in motibus sphærarum inesse arbitrabantur, ut dictum, fuit.

De Medea.

NEQUE vero uno tantum exemplo, ut humanitate aduersus hospites viceremur, nos hortabantur antiqui; quando Midas etiam facinus, qui Silenus perbenigne tractauit, ita celebratur. Is enim suæ liberalitatis ergo magnum accepit præmium, si tam prudens fuisset petendo & eligendo præmio ac dono Dei, quam liberalis fuerat in hospitem. Sed nihil certum pendulum est a Diis, quia sepius perniciose petuntur a precantibus: temere nihil iudicandum monemur per hanc ipsam fabulam, quoniam vel temerarium, vel stultum, vel dolosum iudicium non patitur Deus diutius esse inultum.

H h h 3 De

Mythologiae

dere, nullamque in partem magis deuergere, quam turrata corona insignitā
idcirco in curvo vehi finixerunt. vocata est omnium deorum mater, quia, ut
diximus, omnium corporum naturalium sit sedes & fundamentum, circa quā
& ex qua omnia sit animalium generatio, & elementorum ferē mutationes.
atque huius mutationum celeritati plurimum confert ventorum natura,
qui ministri sunt frigoris & caloris: nam omnis vis naturæ plurimum ab il-
lis adiuuatur.

De Latone.

NEQUE vero simplex de mundi ortu explicatio per fabulas excogitata
est ab antiquis; quippe cum ex informi materia, quam chaos appellabant,
natum esse primum Solem ac Lunam crediderint. nam Latona dicta est chaos,
quod omnia naturalia corpora in ea permitta & confusa latuisse credita fue-
rint. alii dixerunt Latonam esse terram, cui Iuno obitit ne pareret Phœ-
bum ac Dianam, ob frequentes vapores, qui mundo recente adhuc contige-
runt, quibus Solem ac Lunam occultari diu accidit. cum vero ita frequen-
tes nebulæ contingant sole inualescente præcipue, pestifer he aer, multiq;
grauissimi morbi animalia & plantas infestant. at ubi sol iuttas vires assu-
perit, tunc cessant illi morbi ob aerem digestum, omnisque vis pestilentia,
nisi si qua fiat e contagione, cuaneat. Sic enim Apollo est dictus serpen-
tem sagittis interfecisse.

De Curetibus & Corybantibus.

QVOD autem venti terre, rerumque omnium generationi plurimum
conferant, patuit vel ex eo, quod Curetes ac Corybantes, qui venti erant,
matris Deum ministros esse tradiderunt, quod per eorum iterpitum signifi-
cabatur. per hos enim non modo pluuiæ & frigora fiunt, sed omnia naturæ
opera, neque vilium est vel plantæ vel animalis semen quod ventosum non
sit & per ventum extrudatur, cum sit generationi proximum. sic igitur ven-
ti dicebantur salutis animalium autores, generationi rerum praefecti, & ma-
ris imperare, quod significabatur per Curetes & Corybantes.

De Cyclopiis.

TVM rufus eorum, quæ fiunt in sublimi materiam, naturamque expli-
cantes Cyclopum fabulam effinixerunt: Dixerunt enim Cyclopas esse vapo-
res, & quibus fulmina, & fulgura, & tonitrus nascerentur ac fierent. neque
vero vapores illi, nisi per calorem solis in aera possunt extenuari, qui par-
tim e mari partim e terra extrahuntur. fiunt autem frequentes vapores co-
tempore, quo fieri solent fulmina, hi postea in sublimi vi lunæ condensati,
a superiori frigore detruduntur. At Ethicè.

Cyclopas impios, & deorum cultum contemnentes faciunt, & in omne ge-
nus crudelitatis ac feritatis propensos; & eorum principem Polyphemum
præcipue, qui nihil honestum, nisi quod ventri placeret, nihil pius, nihil
sanctum existimabat. Sed cum improbitas omnis Deos vindices habeat, re-
metitatis crudelitatisque suæ condignas poenas persoluit in omni e vita tem-
pus.